

sensus codicum aliquam habet auctoritatem; iudicium hominum vehementer averrunco, quod quam pravam fuerit aut potius nullum, unico exemplo demonstrasse sufficiet. In narratione Gruis coram rege suo Phoenicoptero explicata, pro secundo versu distichi, quod ultimum locum paginae 98 in editione Sriramapurensi occupat, vicarium margini adscriptum invenerunt, cum hac annotatione:

कुत्रचित् पुस्तके ऽयं पाठः । *«Haec est lectio codicis cuiusdam.»*

Eligendus erat versus alteruter, annotatio in locum suum infra paginam reiicienda. Sed astutius aliquid excogitarunt: utrumque, et versum vicarium et scholion, ne uncis quidem distinguendi caussa inclusum, in textum intruserunt. En tibi gruem, de varia lectione disserentem! Nae, huiusmodi editores vix ultra gruem, vel cuculum etiam sapere apparet *).

Editor Londinensis, tametsi pro certo traditum accepi, quis fuerit, quandoquidem nomen suum neque titulo libri, neque praefationi Hayleyburii scriptae apposuit, illud tacere magis aequum arbitror, quam divulgare. Etenim laudes occultas in lucem protrahere et licet et iuvat; secus est in vituperandi necessitate. Quo de opere nil attinet amplius

*) Londinensis (cf. p. 74 in fine, et p. 75. init.) nihilo prudentior, scholion quidem, ipsi fortasse suspectum, sustulit, versum vicarium autem, a disticho suo alia interiecta sententia avulsum, tanquam partem sermonis oratione soluta habiti subiecit. Nos versum vicarium recepimus, altero eiecto. Cf. L. III, sl. 11.